

2. 2. 2. 2. 2.

მიშა იაშვილი

MISHA IASHVILI

1954-2012

მე-20 საუკუნის 80-იანი წლების არტსცენაზე ჩნდება მხატვართა თაობა, რომელიც ქართულ ხელოვნებაში ფორმითა თუ შინაარსით სრულიად ახალ ეტაპს ამკვიდრებს. მივიწყებული ისტორიული თუ რელიგიური თემები, მხატვრულ ფორმათა სრულიად ახლებური ინტერპრეტაციები, ინტენსიური, ინდივიდუალური შემოქმედებითი ძიებები - ასეთია ამ პერიოდის ქართული მხატვრობის მახასიათებლები.

მიხეილ იაშვილი (1954-2012) თავისი თაობის გამორჩეულად ქარიზმატული ხელოვანია.

იგი 1979 წელს ამთავრებს სამხატვრო აკადემიას; 1981-1983 წლებში უჩა ჯაფარაძის შემოქმედებით სახელოსნოში ირიცხება; 1989-1999 წლებში საქართველოს მხატვართა კავშირის ერთ-ერთი ხელმძღვანელია; 90-იან წლებში - მხატვართა კლუბ *ვიროსმანის* პრეზიდენტი, 2009-2012 წლებში კი - თბილისის სამხატვრო აკადემიის მოწვეული პროფესორი.

მიხეილ (მიშა) იაშვილის ბიოგრაფია დატვირთული და მრავალფეროვანია. იგი არა მარტო პროდუქტიული შემოქმედი, არამედ საქართველოსა თუ საერთაშორისო მასშტაბით უამრავი პროექტისა და გამოფენის ორგანიზატორია. ნამდვილ დღესასწაულებად ახსოვთ მის მიერ საქართველოს სხვადასხვა ქალაქსა და მიუვალ სოფელში, ძველი თბილისის უბნებში დაგეგმილი თუ სპონტანურად შემდგარი არტპროცესები. როგორც მისი მეგობრები იხსენებენ: „*მიშა იყო საოცარი ენთუზიასტი, გამორჩეულად მიზანდასახული და ქმედითი რაიმე იდეის განხორციელებისთვის და ამასთანავე გამოუსწორებელი რომანტიკოსიც...*“

მრავალფეროვანია მისი მხატვრული შემოქმედებაც: ფერწერა, გრაფიკა, კოლაჟები, განსხვავებული სტილები, ექსპერიმენტები... ყველაფერი მხატვრის განუმეორებელ სამყაროს ასახავს და ყველგან უცნაურად მომნუსხავი მუხტია.

მიხეილ იაშვილმა მონაწილეობა მიიღო 160-მდე რესპუბლიკურ, საკავშირო და საერთაშორისო გამოფენაში. მისი ნამუშევრების ექსპოზიციები მოეწყო გერმანიაში, პოლონეთში, უნგრეთში, იტალიაში, იაპონიაში, შვეიცარიაში, ნორვეგიაში, მალტაზე, საფრანგეთსა და ეგვიპტეში. მათ შორის იყო 16 პერსონალური გამოფენა.

მხატვრის ნამუშევრები დაცულია აშშ-ის, იაპონიის, გერმანიის, იტალიის, ნორვეგიის, მალტის, ეგვიპტის, ესტონეთის, ლატვიის, ლიეტუვას, აზერბაიჯანის, სომხეთის, უკრაინის, იუგოსლავიის, პოლონეთის, უნგრეთის, ბულგარეთის, ისრაელის, საფრანგეთის, იტალიის, ირლანდიის, ინგლისის, ჰოლანდიის, ინდოეთის, ვიეტნამის, ჩილეს, ავსტრიის, ჩინეთის, ბელორუსიის, თურქეთის, საქართველოს რეგიონებისა და რუსეთის სახელმწიფო თუ კერძო კოლექციებში.

2024 წელს პირველად იმართება მიხეილ იაშვილის საიუბილეო რეტროსპექტიული გამოფენა დიმიტრი შვარცნაძის სახელობის ეროვნულ გალერეაში.

მაკა ბერუაშვილი
ხელოვნებათმცოდნე

hard to find; he would commemorate them by organizing exhibitions which celebrated revival of the past. It is sufficient to remember his reverence towards the most talented Temur Tskhovrebashvili! In general, he was motivated by a strange passion, as if called from within – “you donate and it will return...” This is why he never spared himself. He was always caring, every minute (not just “in theory”, but fully, with real support), towards his friends, artists, people in general, homeless children... And, of course, he did worry about the fate of his country – a hard, tragic past with an unenviable present, but he never complained.

He would always say - we have to do our business thoroughly, diligently; and his business, within his arena of action, he never saw as small-scaled, narrow, restricted but as one seen through his own extremely wide vision. If it were possible, he would probably have spread his exhibition across the whole world and invited the whole planet to this extraordinary spectacle! In fact he has essentially come very close to such an attitude towards art: as a great spiritual phenomenon to be shared with common people. Strange and exciting illustrations of this are not just the numerous exhibitions which he organized abroad, but also the so-called “Extraordinary Exhibitions” that he arranged throughout Georgia, in highlands and lowlands, as if uniting the whole country through them. These were the exhibitions which brought great joy to people in both cities

and villages; and through creativity added a different kind of interest and cheer to their monotonous lives. They were his tool to combat the division between routine and culture. I will never forget his participation in those extraordinary “yard-art” and “street-art” festivals of painting organized in Tbilisi yards and streets, in parallel with officially held “Tbilisoba” and which were so radically different! Here the extremely creative spirit of the old city was brought back to life; there, paintings covered the walls of the houses (some

on big canvases and with distinctive texts as well); here, humorous in a “Lubok” way, stretched figures “sneaked in” from ancient Georgia; “absurd and Neo-Dadaistic”, or “Neo-Berikoba”, type happenings; the sound of old barrel-organs; sometimes scabrous sonority added a different kind of interest and cheer to their monotonous lives. They were his tool to combat the division between routine and culture. I will never forget his participation in those extraordinary “yard-art” and “street-art” festivals of reativity added a different kind of interest and cheer to their monotonous lives. They were his tool to combat the division between routine and culture. I will never forget his participation in those extraordinary “yard-art” and “street-art” festivals of

Maka Bejuashvili
Art historian

ქალის პორტრეტი. ტილო, ზეთი
WOMAN'S PORTRAIT. Oil, canvas
70 x 57 cm. 1986

ქალის პორტრეტი. ტილო, ზეთი
WOMAN'S PORTRAIT. Oil, canvas
70 x 57 cm. 1986

ქალის პორტრეტი. ტილო, ზეთი
WOMAN'S PORTRAIT. Oil, canvas
70 x 57 cm. 1986

ქალის პორტრეტი. ტილო, ზეთი
WOMAN'S PORTRAIT. Oil, canvas
70 x 57 cm. 1986

ქალის პორტრეტი. ტილო, ზეთი
WOMAN'S PORTRAIT. Oil, canvas
70 x 57 cm. 1986

ქალის პორტრეტი. ტილო, ზეთი
WOMAN'S PORTRAIT. Oil, canvas
70 x 57 cm. 1986

განუმეორებელი მიშა იაშვილი

მიშა იაშვილი არის 80-იანელთა თაობის ერთ-ერთი ყველაზე საინტრესო და თვალსაჩინო წარმომადგენელი. რაც მიშას ნამუშევარი პირველად მხატვარ მაია წერეთლის პირად კოლექციაში ვნახე, მას შემდეგ დიდი სურვილი გამიჩნდა პირადად შევხვედროდი და გამეცნო იგი.

2009 წლის 15 აგვისტოს ამბროლაურის სახვითი ხელოვნების მუზეუმში მიშას ინიციატივითა და უშუალო მონაწილეობით გაიხსნა ექსპოზიცია - „არაჩვეულებრივი გამოფენა რაჭაში,“ სადაც წარმოდგენილი იყო 80-იანელ გამოჩენილ ქართველ მხატვართა სახვითი ხელოვნების მნიშვნელოვანი ნიმუშები. ძალიან დიდი შთაბეჭდილება დატოვა ჩემზე გამოფენამ და მიშა იაშვილმა, როგორც საუცხო ხელოვანმა და ჩინებულმა ორგანიზატორმა. ეს ჩვენი პირველი შეხვედრა იყო.

2009 წლის 30 სექტემბერს მიშა იაშვილი მეგობარ მხატვრებთან ერთად გვესტუმრა ონში. იგი გაეცნო იმ მდიდარ კულტურულ მემკვიდრეობას, რაც ჩვენს მუზეუმშია დაუნჯებელი, როგორც უნიკალური არტეფაქტები, ასევე სახვითი ხელოვნების ბრწინვალე ნიმუშები. „ბევრი მუზეუმი მაქვს ნანახი საქართველოში და მის ფარგლებს გარეთ, მაგრამ ონის მუზეუმმა განსაკუთრებული და წარუშლელი შთაბეჭდილება დატოვა ჩემზე“. დავსახეთ ერთობლივი თანამშრომლობის სამომავლო გეგმები. ამ დღეს მანვე მოინახულა უჩა ჯაფარიძის სახელობის ონის სამხატვრო სკოლა, მხატვრის სახლი, მეწვია სახლში და საჩუქრად გადმომცა თავისი ბრწყინვალე ნამუშევარი წარწერით: - „ბატონ გიას ძმური სიყვარულით“. ასევე მისახსოვრა თავის მიერ შექმნილი პაოლო იაშვილის საფოსტო მარკა და კონვერტი. ასე დაიწყო ჩვენი მეგობრობა.

მიშა იაშვილს ჰქონდა გადმოცემა უფროსებისგან, რომ მისი წინაპრები არგვეთში რაჭიდან იყვნენ გადმოსული, ამიტომ მას სურდა რაღაც მნიშვნელოვანი გაეკეთებინა ჩვენი კუთხისთვის. ერთხელ მიშამ თელავის ქეთევან იაშვილის სახელობის სამხატვრო გალერეაში ჩაწერილ სატელევიზიო გადაცემაში აღნიშნა „ჩემი გვარის ფუძე რაჭიდან არის და მე იქ რაჭის მუზეუმში გავიცანი გია ბერიშვილი და დავით ჯაფარიძე...“ დიდი სითბოთი და სიყვარულით მოგვიხსენია.

თბილისშიდაც შევხვდი ბატონ მიშას მისი მეგობრის მხატვარ გია ქემოკლიძის სახელოსნოში, შედგა თბილი შეხვედრა და საუბარი, გამაცნო მხატვარი მიშა გოგრიჭიანი და სახელდახელო სუფრაც გამართა გია ქემოკლიძესთან ერთად.

ხშირად გვქონდა სატელეფონო საუბრები, ბევრი რამ საინტერესო და მნიშვნელოვანი ჩავიწერე მისგან მხატვრებზე, მათ შორის უჩა ჯაფარიძეზე, რომელიც ერთ-ერთი პედაგოგი იყო მისი - 1981-1983 წლებში სწავლობდა უჩა ჯაფარიძის ფერწერის შემოქმედებით სახელოსნოში. გვქონდა დიდი გეგმები რაჭაზე, მუზეუმზე, პლენერზე, გამოფენებზე, რასაც იგი წლების მანძილზე მთელი საქართველოს მასშტაბით ახორციელებდა. სამწუხაროდ, ჯანმრთელობის მდგომარეობის გამო ეს ყველაფერი აუხდენელი დარჩა. ბოლოს მობილურით მელაპარაკა და მადლობა მითხრა: - შენმა ძმაცაცმა ჩაგელამ (გოგი ჩაგელიშვილი) ჩემი ოპერაციისთვის აუქციონს ნამუშევარი შემოსწირაო. მთელი მისი სამეგობრო ფეხზე იდგა, მაგრამ ოპერაცია დაგვიანდა და ასე გამოგვაკლდა საქართველოს და თითოეულ ჩვენთაგანს დაუმრეტელი ენერჯის კაცი...

მიშა თავისი საქმიანობით საქართველოს კუთხეების, ქალაქების, დაბა-სოფლების გამაერთიანებელი იყო „არაჩვეულებრივი გამოფენებით.“ ამ გამოფენებს მართლაც არაჩვეულებრივი მისია და ხიბლი ჰქონდა. მიშამ საერთო დიდი საქმისთვის გააერთიანა ქართველი მხატვრები. გამოფენების შემდეგ მხატვრები ნამუშევრებს ტოვებდნენ ადგილზე, ამდიდრებდნენ მუზეუმების სახვითი ხელოვნების კოლექციებს. მხატვრებს, თავის მეგობრებს ასწავლიდა და აჩვენებდა სიკეთის კეთებას, თვითონ ხომ უშურველად გასცემდა თავის ნახატებს...

მიშა, გარდა დიდი და განუმეორებელი შემოქმედისა, იყო ეტალონი კაცი, აღზრდილი ტრადიციული ღირებულებებით, კულტურითა და სტუმართმოყვარეობით გამორჩეულ ოჯახში, წარსულის რუდუნებით მომფერებელი, სიხალისის დამნერგავი, ახალი წამოწყების ინიციატორი და ნოვატორი, იგი ყოველთვის უსწრებდა დროს....

მიშა იყო ძლიერ პოზიტიური, ტიტანური ენერჯისა და საოცარი მუხტის მატარებელი, მუდამ ზამბარასავით მომართული, იაშვილების ჯიშისა და გენის, სისხლისა და ხორცის პატრიოტი და მებრძოლი სულის, დახვეწილი და ერუდირებული, ჭეშმარიტი რაინდი, კეთილშობილი გვარის ღირსეული წარმომადგენელი.

მიშას მხატვრობა და მისი ღვაწლი ქართულ სახვით ხელოვნებაში საუკუნეებს გადასწვდება!

ქალის პორტრეტი. ტილო, ზეთი
WOMAN'S PORTRAIT. Oil, canvas
70 x 57 cm. 1986

ქალის პორტრეტი. ტილო, ზეთი
WOMAN'S PORTRAIT. Oil, canvas
70 x 57 cm. 1986

ქალის პორტრეტი. ტილო, ზეთი
WOMAN'S PORTRAIT. Oil, canvas
70 x 57 cm. 1986

ქალის პორტრეტი. ტილო, ზეთი
WOMAN'S PORTRAIT. Oil, canvas
70 x 57 cm. 1986

ქალის პორტრეტი. ტილო, ზეთი
WOMAN'S PORTRAIT. Oil, canvas
70 x 57 cm. 1986

ძალის პორტრეტი. ტილო, ზეთი
 WOMAN'S PORTRAIT. Oil, canvas
 70 x 57 cm. 1986

ძალის პორტრეტი. ტილო, ზეთი
 WOMAN'S PORTRAIT. Oil, canvas
 70 x 57 cm. 1986

ლალო თევდორაძე

ჩემი და მიმა იაშვილის ურთიერთობა აბანოთუბნიდან დაიწყო, სადაც შაბათ-კვირას ახალგაზრდა მხატვართა ნამუშევრების გამოფენა-გაყიდვა იმართებოდა. ეს გამოფენა მალე თბილისელთათვის, და არა მარტო თბილისელთათვის, ღირებულ და პოპულარულ ადგილად იქცა. გამოფენის ორგანიზატორი და სულისჩამდგმელი მიმა იყო. სამწუხაროდ, გამოფენა ჯერ კიდევ საბჭოთა რეჟიმის დასრულებამდე გაუქმდა, რასაც მიმა ძალიან განიცდიდა. ბევრი იბრძოლა, მაგრამ მისი ჩატარების უფლება ვერ დაიბრუნა.

ბოლო წლებში უკვე მეგობრები გავხდით. შესანიშნავ მხატვარს, თავადური იერის და მანერების მქონეს, თავადებული მეგობრობა შეეძლო. ყველა მხატვარს მოიკითხავდა, ხარობდა მათი წარმატებით, ურთიერთპატივისცემისა და სიყვარულის ხიდი იყო.

ოდესღაც, ჩემსა და ერთ მხატვარს შორის ურთიერთობა დაიძაბა. მიმამ გაიგო ამ კონფლიქტის და ჩემი წყენის მიზეზიც. რამდენიმე დღის შემდეგ ეს მხატვარი შემთხვევით შემხვდა ქუჩაში, გადამეხვია, განსაკუთრებული სიტბო და პატივისცემა გამოხატა ჩემს მიმართ... მე საჩხუბრად ვიყავი მომართული, მაგრამ დავშორდით, როგორც მეგობრები. ფიქრის შემდეგ მივხვდი, რომ ეს მიმას ჩვეული ხელწერის შედეგი იყო: ნეგატიურად არავის განაწყობდა სხვის მიმართ და იმ მხატვარსაც ამბავს მიუტანდა, ლალო დიდი პატივისცემითაა შენდამი განწყობილი და ძლიერ გაფასებსო.

როდესაც ქვეყანაში ცხოვრება გაუსაძლისი გახდა, მიმა მაინც შემართებით იყო, მიუხედავად გაუარესებული ჯანმრთელობისა. არაფერს იმჩნევდა. საქართველოს თითქმის ყველა კუთხეში, მთასა თუ ბარში, აწყობდა მოძრა გამოფენებს, ეხმარებოდა და იმედით მუხტავდა დიდსა თუ პატარას, ჩაჰქონდა საჩუქრები და სამხატვრო მასალები. თელავში, სადაც მეც ვახლდი, იქაურ მაცხოვრებელთა დახვედრის სიტბო და მიმას მოწყობილი ზეიმი არასოდეს დამავიწყდება.

ბოლოს განსაკუთრებით გაურთულდა ავადმყოფობა. მხატვრებმა მის დასახმარებლად ნამუშევრების აუქციონი მოაწყვეს. იმ წლებში სოფელში ვატარებდი დიდ დროს და სწორედ მაშინ დამირეკა რეანიმაციიდან (რეანიმაციის გაგონებისას უმალ გული გამისცდა). რისი თქმაც მოვახერხე - მიმა, ცუდზე არ იფიქრო, გამაგრდი-მეთქი. მიპასუხა - არა! რა ცუდი? სამოცდახუთი ნახატი გაიყიდაო, ისე ვუყვარვარ მხატვრებს, რა მომკლავსო?

რაინდული სულის მატარებელი იყო მიმა იაშვილი, ქართველი - სულით ხორცამდე, შესანიშნავი მხატვარი, რომელმაც დაგვიტოვა უკვდავი შემოქმედება.

LLLLLLLLLLLLLLLLLLLL

hard to find; he would commemorate them by organizing exhibitions which celebrated revival of the past. It is sufficient to remember his reverence towards the most talented Temur Tskhovrebashvili! In general, he was motivated by a strange passion, as if called from within – “you donate and it will return...” This is why he never spared himself. He was always caring, every minute (not just “in theory”, but fully, with real support), towards his friends, artists, people in general, homeless children... And, of cd.

He would always say - we have to do our business thoroughly, diligently; and his business, within his arena of action, he never saw as small-scaled, narrow, restrhe fate of his country – a hard, tragic past with an unenviable present, but he never complained.

He would always say - we have to do our business thoroughly, diligently; and his business, within his arena of action, he never saw as small-scaled, narr theory”, but fully, with real support), towards his friends, artists, people in general, homeless children... And, of course, he did worry about the fate of his country – a hard, tragic past with an unenviable present, but he never complained.

He would always say - we have to do our business thoroughly, diligently; and his business, within his arena of action, he never saw as small-scaled, narrow, resttheory”, but fully, with real support), towards his friends, artists, people in general, homeless children... And, of course, he did worry about the fate of his country – a hard, tragic past with an unenviable present, but he never complained.

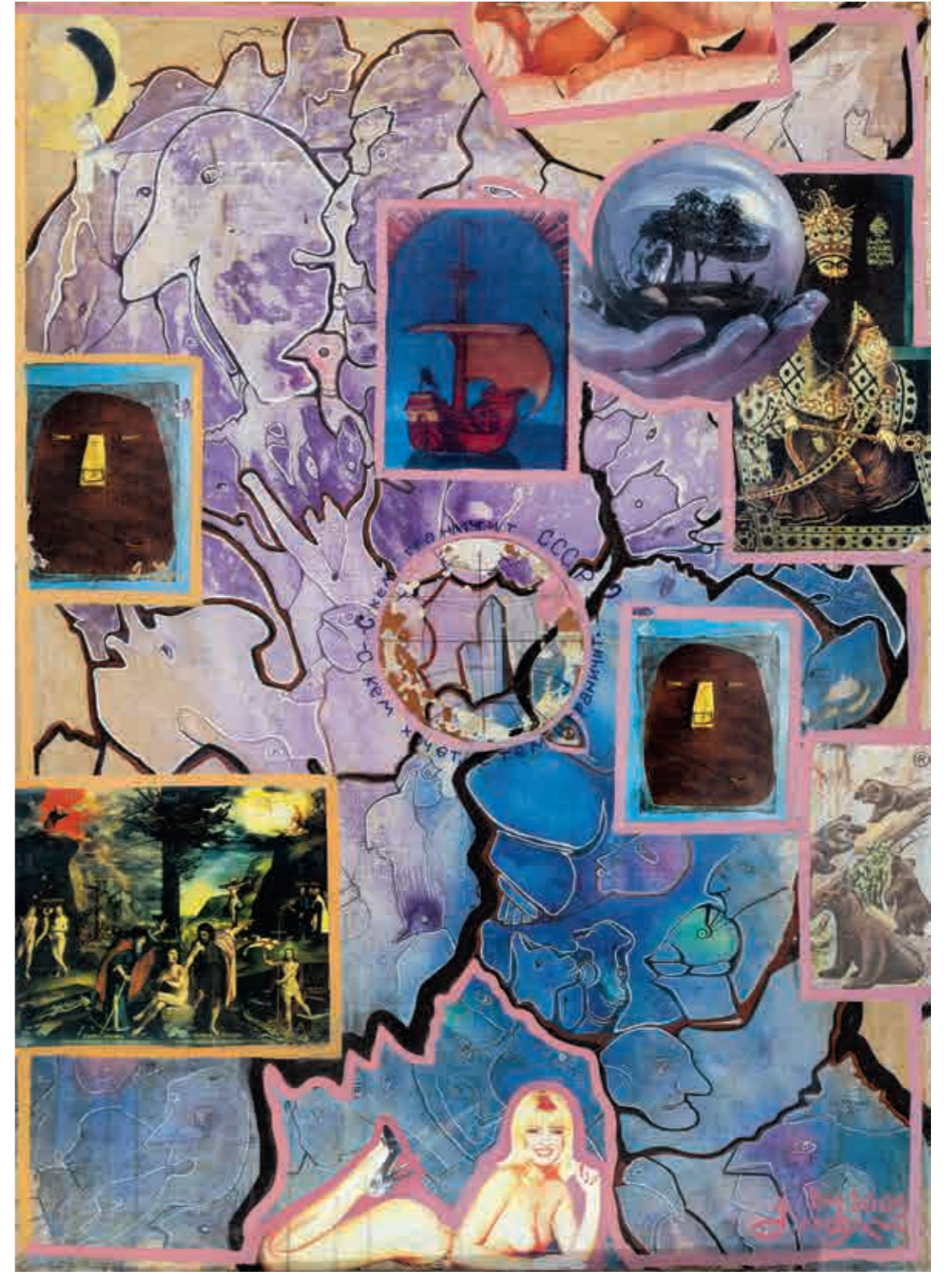
კაკის კორტკიძე. ტილო, ზეთი
WOMAN'S PORTRAIT. Oil, canvas
70 x 57 cm. 1986

ქალის პორტრეტი. ტილო, ზეთი
WOMAN'S PORTRAIT. Oil, canvas
70 x 57 cm. 1986

ქალის პორტრეტი. ტილო, ზეთი
WOMAN'S PORTRAIT. Oil, canvas
70 x 57 cm. 1986

ლევან ლალიძე
მხატვარი

რა კუთხით, რა რაკურსით, ან რა მიზეზითაც არ უნდა იფიქრო ქათული ხელოვნების 80-იან წლებზე, ერთი ფიგურა, რომლის გარეშეც იმ საინტერესო პროცესებს დრულ-ფასოვნად ვერ აღწერ, არის მიშა იაშვილი.

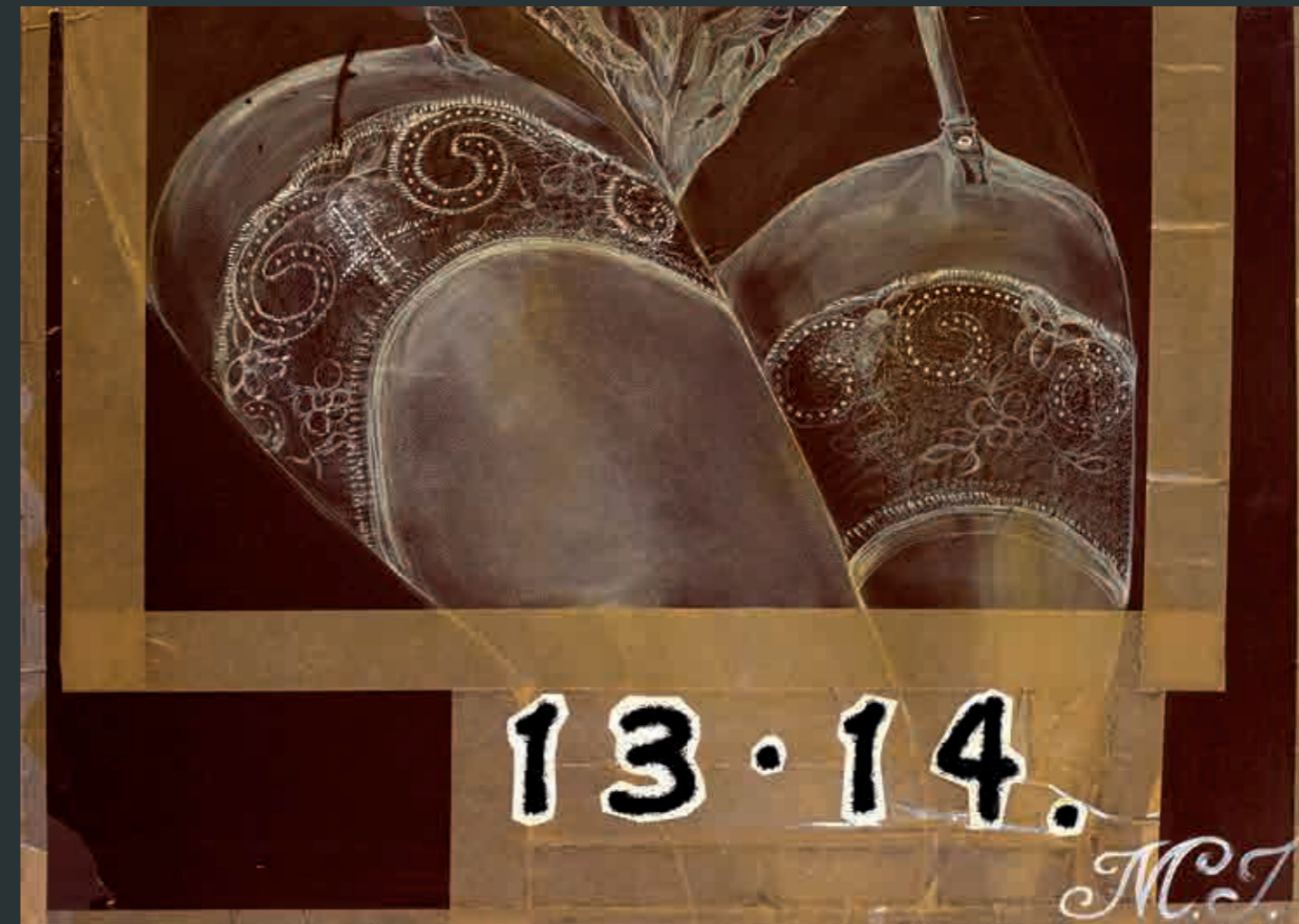
მადლობელი ვარ, რომ დიდსულოვნად, უშურველად, იაშვილურად მეც გამანდო თავისი ფაქიზი ნაფიქრალეები და უფლება მომცა, შევხებოდი იმ დახვეწილ, მდიდარი სიმშვიდით და ჩუმი რუდუნებით გაქლენთილ სამყაროს, დაკარგული ზღაპარივით რომ იმალება მის ნახატში.

და მგონი ვხვდები, რის გამო იყო მისი გაუნლებელი, ხმაურიანი, ფათურაკით სავსე, ხილულ და უხილავ ქარის წისქვილებთან შეურიგებელი ომი! რატომ უჯანყდებოდა გარემოს და პირველ რიგში საკუთარ თავს ამ გარემოში. ამ გაუნლებელი ხმაურით აღიზიანებდა და მუდმივ დუელში იწვევდა მომხმარებლურ, დაწვრილმანებულ, ყველა ოცნების წამლეკავ სამყაროს. თითქოს ყურადღების გადატანას ცდილობდა იმ მშვენიერი, დაუცველი ბაღიდან, მემკვიდრეობად რომ ერგო მოსავლელად და შთამომავლობისთვის შესანახად.

LLLLLLLLLLLLLLLLLLLLLLLLLLLL

hard to find; he would commemorate them by organizing exhibitions which celebrated revival of the past. It is sufficient to remember his reverence towards the most talented Temur Tskhovrebashvili! In general, he was motivated by a strange passion, as if called from within – “you donate and it will return...” This is why he never spared himself. He was always caring, every minute (not just “in theory”, but fully, with real support), towards his friends, artists, people in general, homeless children... And, of cd.

He would always say - we have to do our business thoroughly, diligently; and his business, within his arena of action, he never saw as small-scaled, narrow, restrhe fate of his country – a hard, tragic past with an unenviable present, but he never complained.

ქალის პორტრეტი. ტილო, ზეთი
WOMAN'S PORTRAIT. Oil, canvas
70 x 57 cm. 1986

ძალის პორტრეტი. ტილო, ზეთი
WOMAN'S PORTRAIT. Oil, canvas
70 x 57 cm. 1986

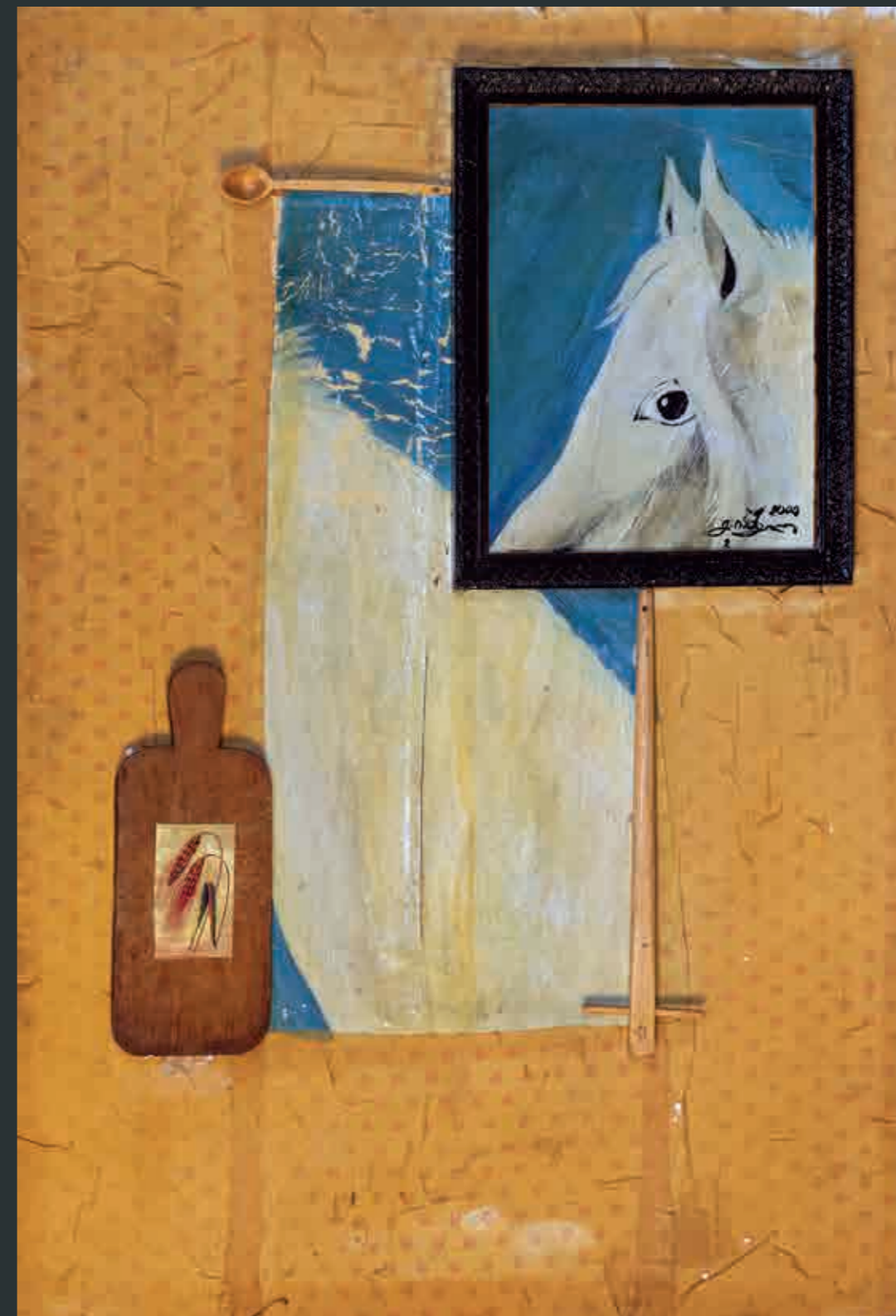
ძალის პორტრეტი. ტილო, ზეთი
WOMAN'S PORTRAIT. Oil, canvas
70 x 57 cm. 1986

დავით მონაპარდისაშვილი

მხატვარი მოგზაური დროსა და სივრცეში, ტრადიციასა და გენეოლოგიაში. ფერის და ფორმის ოსტატი, დაუვიწყარი შემოქმედი და მეგობარი.

LLLLLLLLLLLLLLLLLLLLLLLLLLLLLLLL

narrow, restricted buting illustrations of this are not just the numerous exhibitions which he organized abroad, but also the so-called "Extraordinary Exhibitions" that he arranged

დავით მონაპარდისაშვილი. ქალი
WOMAN'S PORTRAIT. Oil, canvas
70 x 57 cm. 1986

ქალის პორტრეტი. ტილო, ზეთი
WOMAN'S PORTRAIT. Oil, canvas
70 x 57 cm. 1986

ქალის პორტრეტი. ტილო, ზეთი
WOMAN'S PORTRAIT. Oil, canvas
70 x 57 cm. 1986

ლადო ტატიშვილი
მხატვარი

მეგობრობა საჩუქრად
მიშას მამა ნოდარ (კუკუნა) იაშვილი 16 წლის იყო, როცა კომუნისტებმა დააპატი-
მრეს და გააციმბირეს. მისი ბრალი გვარიშვილობა იყო. დედა - მარია - გადასახლე-
ბაში გაიწი. ექიმი, უკრაინელი ქალბატონი.
მიშა ციმბირში დაიბადა ტასეევოში. უკიდევანო, სევდიანი, დარდიანი ამბავია.
მამის ვაჟკაცობა!
დედის სიფაქიზე!
მიშას ხასიათის ძირითადი ნიშნებია ის, რაც მისი მშვენიერი მხატვრობის სა-
ფუძველი გახდა.
ბევრი შემოძლია გავისხენო, მაგრამ ერთი რამ, რაც ყველაზე მეტად მახსოვს,
პირველი შეხვედრაა.
მამინ პატარა ბიჭები ვიყავით. აკადემიაში საკურსო ნამუშევრები გამოფენის შე-
მდეგ ხშირად კედლებზე რჩებოდა, ზოგს ავიწყდებოდა, ზოგს აღარ აინტერესებდა
(არადა მათი გამოყენება მრავალჯერ შეიძლება). ორი კვირა ვუდარაჯე - იქნებ არა-
ვინ წაედოს-მეთქი. ორი კვირის შემდეგ ჩამოვხსენი, ჩემად დავიგულე, შევკარი და
მიმაქვს - „ქურდი ვარ“.
„სად მიგაქვს, ძმაო, ჩემი ტილოები? - თავზე დამადგა ახოვანი კეთილშობილი
ბიჭი უწყინარი ღიმილით... ბოლოში მოვუხადე.
- მე მეგონა, არავინ წაიდებდა, - წავილულულე... ისევ ღიმილი. პაუზა.
- კარგი, გჩუქნიო!
ასე მაჩუქა მიშამ მეგობრობა. ტილოები, რა თქმა უნდა, დავიბრუნე, მეგობარი კი
მთელი სიცოცხლე დამრჩა.
მიშა - უშურველი, კეთილშობილი, გულდია, დიდი მეგობარი.

LLLLLLLLLLLLLLLLLLLL

hard to find; he would commemorate them by organizing exhibitions which celebrated
revival of the past. It is sufficient to remember his reverence towards the most talented
Temur Tskhovrebashvili! In general, he was motivated by a strange passion, as if called
from within – “you do but fully, with real support), towards his friends, artists, people in
general, homeless children... we hav
row, rest the fate of his country – a
hard, tragic past with an unenviable present, but he never complained.
He would always say - we have to do our business thoroughly, diligently; and his business,
within his arena of action, he never saw as small-scalurse, he did worry about the fate of
his country – a hard, tragic past with an unenviable present, but he never complained.
He would always say - wrrrow, rest theory”, but fully, with real support), towards his friends,
artists, people in general, homeless children... And, of course, he did worry about the fate
of his country – a hard, tragic past with an unenviable present, but he never complained.

ლადოს პორტრეტი. ტილო, ზეთი
WOMAN'S PORTRAIT. Oil, canvas
70 x 57 cm. 1986

ქალის პორტრეტი. ტილო, ზეთი
 WOMAN'S PORTRAIT. Oil, canvas
 70 x 57 cm. 1986

ქალის პორტრეტი. ტილო, ზეთი
 WOMAN'S PORTRAIT. Oil, canvas
 70 x 57 cm. 1986

მიმა იაშვილი და მისი თაობა... პირველად მიმა გავიცანი 1978 წელს სამხატვრო აკადემიაში. ეს იყო ულამაზესი კაცი როგორც ფიზიკურად, ისე სულიერად.

გენიალური მხატვარი. მასთან და მის მეგობრებთან - თამაზ კაკაბაძესთან, ზაზა ჯორბენაძესთან, ჯემალ კუხალაშვილთან და სხვა მხატვრებთან მქონდა მეგობრობა, მხატვრობაც და კაცობაც მათგან ვისწავლე. სულ მენატრება ის პერიოდი. მოგვიანებით გელა ზაუტაშვილთან იყო ხშირად. მეც ვხვდებოდი ჩემს უფროს ძმებს, ვსაუბრობდით ხელოვნებაზე.

ძნელია რამდენიმე სიტყვით გადმოსცე მიმა იაშვილის შესახებ, მის მხატვრობაზე, მის ადამიანობაზე. მას ხშირად დაჰქონდა ჩემი და სხვა მხატვრების ნამუშევრები საქართველოს სხვადასხვა რეგიონებში ე.წ. „არაჩვეულებრივი გამოფენების“ მოსაწყობად. ასე აცნობდა ქართულ საზოგადოებას 80-ანელთა ხელოვნებას.

ჩემთვის მიმასთან მეგობრობა იყო დიდი ბედნიერება. ბევრი სიკეთე მახსოვს მისგან. ასეთი ადამიანები ქმნიან საქართველოს და მის მომავალს!

დიდი პატივისცემით მიმასადმი და მისი ოჯახისადმი სიყვარულით

LLLLLLLLLLLLLLLLLLLLLLLLLLLLLLLL

hard to find; he would commemorate them by organizing exhibitions which celebrated revival of the past. It is sufficient to remember his reverence towards the most talented Temur Tskhovrebashvili! In general, he was motivated by a strange passion, as if called from within – “you do but fully, with real support), towards his friends, artists, people in general, homeless children... we have

row, rest the fate of his country – a

hard, tragic past with an unenviable present, but he never complained.

He would always say - we have to do our business thoroughly, diligently; and his business, within his arena of action, he never saw as small-scale, he did worry about the fate of his country – a hard, tragic past with an unenviable present, but he never complained.

He would always say - wrrrow, rest theory”, but fully, with real support), towards his friends, artists, people in general, homeless children... And, of course, he did worry about the fate of his country – a hard, tragic past with an unenviable present, but he never complained.

ქალის პორტრეტი. ტილო, ზეთი
WOMAN'S PORTRAIT. Oil, canvas
70 x 57 cm. 1986

ქალის პორტრეტი. ტილო, ზეთი
WOMAN'S PORTRAIT. Oil, canvas
70 x 57 cm. 1986

ქალის პორტრეტი. ტილო, ზეთი
WOMAN'S PORTRAIT. Oil, canvas
70 x 57 cm. 1986

ქალის პორტრეტი. ტილო, ზეთი
 WOMAN'S PORTRAIT. Oil, canvas
 70 x 57 cm. 1986

ქალის პორტრეტი. ტილო, ზეთი
 WOMAN'S PORTRAIT. Oil, canvas
 70 x 57 cm. 1986

კალის პორტრეტი. ტილო, ზეთი
WOMAN'S PORTRAIT. Oil, canvas
70 x 57 cm. 1986

საქართველოს კულტურის სპორტისა
და ახალგაზრდობის სამინისტრო
MINISTRY OF CULTURE, SPORT AND
YOUTH OF GEORGIA

პროექტის ხელმძღვანელი
და კატალოგის რედაქტორი: ვანდა მუჯირი

დიზაინი: გეგა პაქსაშვილი

ფოტო: გია ჩხატარაშვილი,
სერგო ედიშერაშვილი, იური მეჩიტოვი

თარგმანი: ალექსანდრე ბეინბრიჯი

მადლობა კერძო კოლექციონერებს
მოწოდებული მასალისთვის

განსაკუთრებული მადლობა
ცირა კალანდაძეს, დავით ბუაძეს, გია ჯოხთაბერიძეს,
მანანა შევარდნაძეს, ბელა წიფურიას და მზია ჩიხრადეს

PROJECT MANAGER
AND CATALOGUE EDITOR: Vanda Mujiri

DESIGN: Gega Paksashvili

PHOTO: Gia Chkhatarashvili,
Sergo Edisherashvili, Yuri Mechitov

TRANSLATION: Alexander Bainbridge

We are grateful to private collectors
for the provided material

Special Thanks to
Tsira Kalandadze, David Buadze, Gia Jokhtaberidze,
Manana Shevardnadze, Bela Tshipuria and Mzia Chikhradze

თბილისი 2024 TBILISI

© All rights reserved

ISBN 978-9941-8-5857-4